

Đặng Mei

Chiều Thập Giờ

Phẩm Quang

Thơ : Dâng Dâng

Một trời chiều phủ bóng mây u buồn Mẹ lạc
Một chiều nào trổ đáo hoa thiên đường Nở ngàn
lồng đứng giữa hoàng hôn Lưỡi dòng nào cụ già xưa tiên
cánh bát ngát hoàng hôn Núi đồi lặng cùng cỏ cây chiêm
báo Giờ hiện thực xuyên qua hồn Mẹ yêu Còn lời
ngắm để thập tự vang lên lời tình yêu Nguyễn cầu
nào tả hết nỗi u sầu Còn lời nào nói hết nỗi thương
Mẹ là sống chết theo Ngài để cùng Ngài thánh giá vác trên

đau Vòng gai nào làm triều thiên loang máu Vòng gai
 vai Tình yêu Ngài là hành trang loan báo Lời Tin
 nào quần vào trái tim đau Xin
 mừng cho người sống yêu thương
 Vâng ngọt ngào lắn đắng cay Xin
 Vâng làm đường lên Thập giá Can vê chưa bao giờ vắng
 Mẹ Mẹ còn đó còn đó đến hôm nay